

СМД МЕТОДОЛОГІЯ ТА ФОРМИ ЇЇ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

Клименко А.В., *зр. ІК-93*

З середини ХХ ст. сталися кардинальні зміни в засобах, способах і формах організації нашого мислення і діяльності, обумовлені утворенням нової постмодерної світоглядної парадигми. Предметне мислення кожного, замкнене в свою професійну оболонку, не сприяє утворенню комплексу поліпредметного і поліпрофесійного мислення, яке необхідне для спільної роботи, перш за все організаційно-управлінської. Для вирішення даної проблеми потрібно багато зусиль, однак одним із важливих факторів є розробка нової методології (МД), засобів і форм організації.

Дослідженню даної проблеми присвятили свої праці відомі вчені. Але найвидатнішим з них є Георгій Петрович Щедровицький. Саме він найбільш вагомо обґрунтував основні ідеї і напрямки методології організації, керівництва і управління в сфері управлінської підготовки.

Управління як система передбачає наявність підсистем, які діють, розвиваються під певним контролем для досягнення мети надсистеми. При цьому елементи системи повинні працювати в певному режимі, відповідному ритму системи. Таким чином ми маємо справу з так званими полісистемами, які взаємодіють між собою завдяки наявності чітких зв'язків між окремими елементами.

Організація включає три різні види діяльності, а саме: Організацію, Керівництво і Управління. Це самостійні види діяльності, які мають справу з різними об'єктами, використовують різні інструменти і засоби, і, відповідно, застосовуються в різних ситуаціях. Вони в сукупності і задають оргуправлінський підхід. Оргуправлінець – це діяльнісна позиція, яку може займати будь-яка людина (власник, директор, який-небудь фахівець і т.д.). Об'єктом є діяльність як така по відношенню до окремих систем, які є частиною єдиної полісистеми.

Для виявлення специфіки роботи організацій і вироблення заходів щодо поліпшення виробничо-господарської діяльності застосовується системно-структурний метод. **[Ошибка! Источник ссылки не найден.]**

Системно-структурний підхід не охоплює процесуальності. Немає критеріїв виділення цілісності системи. Інше поняття системи –

воно бере перше поняття в цілому, але відносить його до структурного плану. З точки зору другого поняття представити дещо як просту систему означає описати це в чотирьох планах, а саме: а) процесу; б) функціональній структурі; в) організованості матеріалу; г) просто матеріалу.[6] Отже, системне уявлення об'єкту є формою фіксації процедур, що ми здійснили.

В методологічній роботі завжди використовується не одне онтологічне уявлення, а щонайменше два: організаційно-діяльністьна онтологія, що змальовує структуру професійно-кооперованої діяльності, власне об'єктна онтологія - природний, соціальний або віртуальний об'єкт діяльності міжпрофесійної кооперації. Отже, в мислєдіяльнїсному підході не має об'єктів, є лише «Я». Я дію і в цій діяльності накопичую досвід. Для більш успішної діяльності полісистем можна запропонувати Системно-мислєдіяльнїсну методологію.

Як форма практичної реалізації системомислєдіяльнїсної методології були задумані і створені організаційно-діяльністьні ігри (далі - ОДГ). Оргдіяльністьна гра - форма організації колективної мислєдіяльнїсності.

Суть ОДГ полягає в пошуку способу взаємодії фахівців різних профілів для вирішення поставленого завдання. Учасник ОДГ сам створює для себе необхідні знання в процесі гри. Об'єктом ОДГ може бути будь-яка проблемна ситуація. Вирішення проблеми і складає предмет цієї гри. Гра будується на широкому проблемному полі, контури якого приблизно позначені темою гри.

Отже, ОДГ може виступати як практична форма реалізації СМД методології в управлінні полі системами.

Наук. керівник - доц. Козинцева Т.О.

СОФІСТИКА І СКЕПСИС В АНТИЧНІЙ ФІЛОСОФІ

Трохименко О.В., студ. гр. І-82

Чи пам'ятаєте ви перших вчителів мудрості, яких згодом стали називати софістами? Засновників викладацького ремесла, які започаткували багато наук, які й досі існують. Взагалі немає більш спірного питання, ніж софісти та їх теорії. Багато хто їх критикував, але є і ті, що підтримували.

Найбільш відомими філософами-софістами були: Протагор, Горгій, Гіппій, Продик, Антифант, Ксеніад та філософи молодого